

Uit het Woord der Waarheid

*Gratis Bijbelstudieblad voor jong en oud
Jaargang 79 • nummer 8 • augustus 2024*

INHOUD

<i>Het Huis van de Vader (gedicht).....</i>	<i>177</i>
<i>De Naam boven alle namen (8) .....</i>	<i>178</i>
<i>Waartoe deze verkwisting? (2, slot).....</i>	<i>180</i>
<i>De tien maagden (Matth. 25) (2) .....</i>	<i>183</i>
<i>De ernst van zonde in Gods oog.....</i>	<i>186</i>
<i>De dag van de Heere .....</i>	<i>192</i>
<i>De Hebreeuwse knecht .....</i>	<i>197</i>
<i>Allen hebben zich van mij afgewend .....</i>	<i>199</i>

Uitnodiging ontmoetingsdag Antwerpen

'Vader, het uur is gekomen, verheerlijk Uw Zoon, opdat <Uw> Zoon U verheerlijkt'
(Joh. 17:1).

Als gemeente die samenkomt tot de Naam van de Heere Jezus in Hove (Antwerpen) willen wij u graag uitnodigen op 14 september 2024 van 10u tot 16u voor een lezing van broeder Felix Wetter. Het onderwerp is:

Wat de Heere Jezus is voor het hart van de Vader

Dagindeling:

10.00	- 10.30u	samenzang en gebed
10.30	- 11:45u	lezing
12.00	- 13.30u	lunch (wordt voorzien)
13.30	- 14.00u	samenzang en gebed
14.00	- 15.15u	lezing

vanaf 15.30u koffië met gebak

Er wordt gezongen uit de bundel Lofzangen en Geestelijke Liederen, mocht u er één hebben, dan deze graag meenemen.

Locatie:

't Groen Schooltje, Boechoutsesteenweg rechts naast nr. 29 steegje inrijden
2540 Hove

Aanmelding (graag vóór 1 september):

via emilevanharen@gmail.com of telefonisch 0032/496 567 008

Colofon

Redactie- en administratie-adres:

Stg. Uit het Woord der Waarheid

Postbus 260, 7120 AG Aalten

Abonnementen en lektuurbestelling:

Tel. 0543 - 47 17 46

E-mail: bestel@uhwdw.nl

IBAN: NL44 INGB 00 00 92 46 08

Algemene info, redactie en doorstorting giften (vertrouwelijk):

Algemene info: info@uhwdw.nl

Giften e.d.: info@uhwdw-fcs.nl

ISSN: 1384-735X

Giftenrekeningen:

IBAN: NL56 INGB 00 00 72 36 02

BIC: INGBNL2A* (ANBI aftrekbaar)

Voor persoonlijke behoeften:

IBAN: NL37 ABNA 04 22 21 00 48

BIC: ABNANL2A* (ANBI niet aftrekbaar)

*Voor betalingen vanuit buiten Europa de BIC vermelden s.v.p.

Websites:

- Uitgeverij: www.uhwdw.nl
- Bijbelse artikelen en MP3-lezingen: www.debijbelvoorjou.nl
- Info i.v.m. werk van de Heere in binnen- en buitenland, hulp aan armen, noodhulp e.d.: www.uhwdw-fcs.nl

Alle prijzen zijn excl. verzendkosten.

© foto omslag: AdobeStock

© foto's binnenzijde: Pixabay

Het Huis van de Vader

Gezegend Huis: het Vaderhuis,
waar niets de liefde stoort;
waar anders voelt het hart zich thuis
van wie Hem toebehoort?
Ons erfdeel is dát Huis, zo schoon,
dat heel ons hart verheugt,
het deel van d' ééngelboren Zoon,
een zaal'ge hemelvreugd!

O wat een Huis! Alleen de Zoon
weet wat Gods hart bewoog.
Hij brengt ons Thuis – groot gunstbetoon! –
in de eeuw'ge rust omhoog.
Hij, in de Vaderschoot, Hij kent
de liefde die daar woont.
De Vadersnaam maakt Hij bekend,
heeft ons Zijn gunst betoond.

O wat een Vaderliefde vult
die woningen van licht!
Gods heerlijkheid wordt ons onthuld
in Christus' aangezicht.
Die Vaders rijke liefde-stroom
vervult ons hart met vreugd.
Daar groeit en bloeit de Levensboom,
de Zoon, Die ons verheugt.

O wat een Huis! Zijn liefde-macht
heeft ons daar plaats bereid.
Weldra deelt Hij met ons de pracht
van al Zijn heerlijkheid.
Het Vaderhart, het Vaderhuis
zijn eeuwig ons bezit.
En de Gemeente is daar Thuis,
waar zij volmaakt aanbidt.

Mrs. J.A. Trench

De Naam boven alle namen (8)

Er moet nog iets worden genoemd: de heerlijke geur van de zalfoliën van Christus mag door het heilige leven van de Zijnen stromen. Iedere eigenschap, iedere volmaaktheid die door Hemzelf tentoongespreid wordt in Zijn wandel door deze wereld, mag ook gezien worden in de wandel van de Zijnen. Kijk bijvoorbeeld naar de voorschriften en vermaningen van de brieven. Die zijn allemaal volmaakt geïllustreerd in Christus en als we dit niet bedenken en ze niet vereenzelvigen met Hem als het levende Woord, zullen het harde en wettelijke verplichtingen worden. Christus in ons, Christus ons leven, zoals uiteengezet in de Brief aan de Kolossenzen, moet worden gevolgd door de tentoonspreiding van Christus door ons heen, in de kracht van de Heilige Geest.

Hiervoor zullen we veel in Zijn gezelschap moeten verkeren, want **hoe meer we bij Hem zijn en ons met Hem bezighouden, hoe meer we veranderd zullen worden naar Zijn gelijkenis** en hoe zekerder het is dat de heerlijke geur van Zijn zalfoliën verspreid zal worden. En dit zal een machtig getuigenis zijn van wat Hij is, want in dat geval zal Zijn Naam, door ons heen, als een zalfolie uitgegoten worden; de heerlijke geur van de Naam van Christus zal voortvloeien zowel uit onze wandel als uit onze woorden. Als hij over zijn prediking spreekt, gebruikt de apostel Paulus precies deze woorden als hij zegt: 'Wij zijn voor God een welriekende reuk van Christus' (2 Kor. 2:15) en een paar hoofdstukken verder wijst hij erop dat het getuigenis verbonden is zowel met ons leven als met onze woorden. Als wij dit alles overdenken, dan kan het niet anders of we zeggen: 'Wat een voorrecht. Wat een opdracht, om in de wereld gezonden te worden om de heerlijke geur van de zalfoliën van Christus bekend te maken, dat Zijn Naam, door ons heen, als een uitgegoten zalfolie mag zijn'.

We zullen ook nog kijken naar het gevolg hiervan: 'Daarom hebben de meisjes [of: maagden] U lief' (Hoogl. 1:3). De geur van de Naam van Jezus trekt het hart van de maagden aan – let wel: niet allen van Gods volk, maar alleen de maagden. In de Schrift is een heel duidelijke gedachte verbonden met de maagd. Het gaat om een karakter, een moreel karakter, dat spreekt van de afwezigheid van bezoedeling, van het niet verontreinigd zijn door de verderfelijke invloeden van de wereld (zie Openb. 14:4).

Wij zijn voor God
een welriekende reuk
van Christus

Maagden staan in de Schrift dus voor hen die in staat geweest zijn, door genade, een heilige afzondering te bewaren van de verontreinigingen in de wereld waar ze doorheen gaan; hun hart is oprecht gebleven voor Christus en behoed in trouw aan Hem door het besef van Zijn aanspraken en van Zijn liefde. **Een hart dat vervuld is met Christus, staat sterk tegen de meest verleidende verlokkingen van de wereld.** De maagd wordt gekenmerkt door het in beslag genomen worden door liefde en deze liefde wordt geïntensiveerd en verdiept door iedere ontdekking van de volmaaktheid van Christus. Met andere woorden: zij die deelhebben aan het maagd-karakter, reageren altijd op de tentoonspreiding van de kostbaarheid van Christus. Hij is het enige Voorwerp voor hun hart, de toestand van hun ziel is geschikt om

Zijn schoonheden te beseffen en te genieten. Ze zullen Zijn aanwezigheid opmerken, de heerlijke geur van Zijn woorden en Zijn daden, terwijl die aan anderen geheel ontgaat. Ze leven in Zijn aanwezigheid en zijn volkomen aan Hem toegewijd; daarom is het de vreugde van Christus om Zichzelf op dergelijke aantrekkelijke manieren aan hen te openbaren dat hun liefde jegens Hemzelf wordt opgewekt en versterkt.

Uit wat er gezegd is, volgt dat de toestand van onze ziel kan worden vastgesteld door de uitwerking die de Naam van Jezus op ons heeft. Als ons hart onverschillig en kil is wanneer Hij het Onderwerp van een gesprek of een toespraak is, kunnen wij niet in gemeenschap zijn met het hart van God. Als het noemen van een geliefd voorwerp op aarde al plezierige emoties oproept, hoeveel meer zou de Naam van Christus, het Voorwerp van Gods hart – en ook van ons hart, als wij Hem kennen – heilige gevoelens van vreugde in ons moeten opwekken, die alleen uitgedrukt kunnen worden in lof en aanbidding!

(Wordt vervolgd).

Edward Dennett

Waar toe deze verkwisting? (2, slot)

In de Christenheid van vandaag neemt in het algemeen de gedachte van de aanbidding een ondergeschikte plaats in; in de gedachten van God echter staat de aanbidding op de eerste plaats: 'De Vader zoekt ook degenen die Hem zo aanbidden' (Joh. 4:23).

Voordat Abraham of Gideon het altaar van getuigenis en dienst bouwden, hadden ze het altaar van de aanbidding gebouwd (Gen. 12:7; Richt. 6:24). Zeker, het ongeloof zal het 'verkwisting' noemen, zoals farao het volk Israël, dat de Heere in de

woestijn wilde offeren, van luiheid beschuldigde: 'Lui bent u, lui!' (Ex. 5:17). Wij zullen, wanneer wij aan Christus en Zijn aanspraken voorrang willen geven, net als Maria verkeerd begrepen worden. Maar wat geeft dat wanneer wij maar de goedkeuring van de Heere hebben!

En hier nog een ander voorbeeld van Goddelijke rang en orde: in 1 Petrus 2 laat men ons voor het eerst zien dat de gelovigen een *heilig priesterdom* zijn 'om geestelijke offeranden te offeren, die aangenaam zijn voor God door Jezus Christus' (1 Petr. 2:5), voordat wij in vers 9 horen dat ze ook een *koninklijk* priesterdom zijn om in de wereld Zijn 'deugden' te verkondigen. **Wij mogen dus eerst als heilige priesters dichterbij komen om aan God lofen dankoffers te brengen**, om voor Hem te brengen wat van de Persoon van Zijn geliefde Zoon spreekt en wat de Heilige Geest aan onze harten over de Persoon en het werk van de Heere Jezus kostbaar heeft kunnen maken. Dan mogen wij echter ook als *koninklijke* priesters – als het ware anticiperend op de dienst van de ware Melchizédék – uit het heiligdom naar buiten treden. Waarom? Om – nu tot de wereld gericht – de heerlijkheden en voortreffelijkheden van God voor ons te brengen, die wij in het heiligdom gezien en geleerd hebben. Dat is inderdaad ware dienst! Deze 'verkondiging' is overigens minder een preek door woorden dan door ons hele leven en ons gedrag.

Laten we ten slotte nog, als laatste voorbeeld, eens kijken naar wat de Heere Jezus over de trouwe en verstandige slaaf in Mattheüs 24:45 zegt. De Heere had hem met een bepaalde bedoeling over zijn personeel aangesteld 'om hun voedsel te geven op de juiste tijd'. Het ging Hem erom dat degenen die Hem zo na aan het hart lagen, in de tijd van Zijn afwezigheid met al het goede verzorgd zouden worden. En Hij zegt: 'Welgelukzalig die slaaf, die zijn heer, als hij komt, zo bezig zal vinden'.

Het is een pijnlijk bewijs van de slechte toestand van de Gemeente in onze dagen dat zelfs kinderen van God het dienen van hen die binnen zijn, voor 'verspilling' aanzien: waarom predikt u niet liever tot hen die buiten zijn, om hen zo tot bekering te brengen? Dat is echter niet het eerste waar de Heere Jezus de nadruk op legt. De trouwe en verstandige slaaf moest bezig zijn met hen die binnen waren en hun op de juiste tijd eten geven. Dat was de wil van de Heere voor hem.

Pas in het volgende hoofdstuk, vanaf vers 14, spreekt de Heere in de gelijkenis van de talenten over de dienst naar buiten toe, over de activiteit van de genade, die uitgaat zowel om zondaren te zoeken als ook om de waarheid van God te verbreiden. Wat is ook dit een gezegend werk!

Zo heeft dus bij de Heere alles zijn plaats en zijn tijd. In ieder geval stelt Hij: 'Gehoorzamen is beter dan slachtoffer, opmerkzaam zijn *beter* dan het vet van rammen' (1 Sam. 15:22). Wanneer onze harten op Hem gericht zijn en wij in overeenstemming zijn met Zijn gedachten, dan zal in plaats van onrust Zijn vrede ons vervullen. Dan hoeven wij ons niet naar deze bezigheid of die

dienst uit eigen kracht uit te strekken of ons op de voorgrond te plaatsen. Wanneer Zijn *tijd* gekomen is, zal Hij misschien meer werk en taken voor ons neerleggen dan wij in staat zijn te vervullen.

We vatten het nog eens kort samen: in Gods gedachten zijn er dingen die voorrang hebben, zonder dat daardoor de daaropvolgende dingen aan de kant geschoven worden of aan waarde verliezen. Wij kunnen echter het tweede niet vóór het eerste doen.

Het echte dienen van Christus heeft zijn voorgeschiedenis in het heiligdom. Het vindt zijn bron in *de liefde* tot Hem, in *gehoorzaamheid* aan Zijn Woord als Zijn richtsnoer en in *de verheerlijking van Christus* als zijn doel. Ontbreken aan een activiteit deze kenmerken, dan kan deze misschien 'Christelijk' genoemd worden, maar ze is het niet, want dan plaatst ze *de mens* op de plaats van Christus. Mocht er iemand tot ons komen en het deel en het werk dat de Heere Jezus Zelf 'goed' noemt, als 'verspilling' afdoen, laten we dan op onze hoede zijn: het is niet de stem van onze Meester!

Christian Briem

De tien maagden (Matth. 25) (2)

De Christenen worden opgeroepen om 'uit te gaan'. Zij worden geacht altijd onderweg te zijn, zich niet op aarde te vestigen, maar uit te gaan in een ernstig en heilig verlangen naar de hemelse heerlijkheid waartoe zij geroepen zijn en naar de hemelse Bruidegom met Wie zij als Gemeente ondertrouwd zijn en op Wiens spoedige komst zij wachten, zoals hun is onderwezen.

Dat is het ware, het Goddelijke, het normale idee van de houding en toestand van de Christen. En dit prachtige idee werd wonderbaarlijk beseft en praktisch uitgevoerd door de eerste Christenen. Maar helaas worden we eraan herinnerd dat we in de Christenheid zowel met het valse als met het ware te maken hebben. Er is zowel 'onkruid' als 'tarwe' in het koninkrijk der hemelen en zo lezen we over deze tien maagden: 'Vijf van hen waren wijs en vijf dwaas' (Matth. 25:2). Dit zijn de ware en de valse, de echte en de zogenaamde, de oprechte en de onoprechte Christenen in de belijdende Christenheid.

Dit zal zo blijven tot de tijd van het einde, totdat de Bruidegom komt. Het onkruid wordt niet veranderd in tarwe, evenmin worden de dwaze maagden veranderd in wijze. Nee, dit zal nooit gebeuren. Het onkruid zal worden verbrand en de dwaze maagden zullen worden buitengesloten. Er zal dus zeker geen geleidelijke

verbetering plaatsvinden door de middelen die nu werkzaam zijn – de verkondiging van het evangelie en de invloed van allerlei liefdadigheidsorganisaties op de wereld – maar we zien juist in alle gelijkenissen en uit het onderwijs van het gehele Nieuwe Testament dat het koninkrijk der hemelen een zeer

jammerlijke vermenging met het kwaad vertoont, een proces van bederf, een bedroevend geknoei met het werk van God door de vijand, een duidelijke toename van kwaad in beginsel, in belijdenis en in praktijk.

Dit alles gaat door tot het einde. Op het moment dat de Bruidegom verschijnt, zijn er dwaze maagden. Waar komen zij vandaan als alle mensen bekeerd zouden moeten zijn voordat de Heere komt? Als allen tot de kennis van de Heere moeten worden ge-

bracht met de middelen die nu worden aangewend, hoe komt het dan dat er bij de komst van de Bruidegom evenveel dwaze als wijze maagden zijn?

Maar, zal men misschien zeggen, dit is slechts een gelijkenis en het gaat dus om beeldspraak. Dat is waar, maar waarop duidt deze beeldspraak? Beslist niet op een hele wereld die bekeerd is. Die bewering zou een grove belediging zijn voor de Schrift en het ernstige onderwijs van onze Heere wordt dan behandeld op een manier waarop we nooit zouden omgaan met het onderwijs van een medemens.

Nee, de gelijkenis van de tien maagden leert zonder enige twijfel dat wanneer de Bruidegom komt, er dwaze maagden op het toneel zullen zijn. En als er dwaze maagden zijn, kunnen natuurlijk niet alle mensen tevoren bekeerd zijn. Een kind kan dit begrijpen. Wij zien niet in hoe het mogelijk is, in het licht van zelfs deze ene gelijkenis, om de theorie te verdedigen van een wereld die bekeerd is vóór de komst van de Bruidegom.

Maar laten we wat dieper ingaan op deze dwaze maagden. Hun geschiedenis staat vol vermaningen voor alle Christelijke belijders. Ze is heel kort, maar bijzonder veelomvattend. 'Zij die dwaas waren namen hun lampen mee, maar geen olie' (vs. 3). Er is wel de uiterlijke belijdenis, maar geen innerlijke werkelijkheid – geen geestelijk leven, geen zalving, geen essentiële band met de bron van het eeuwige leven, geen vereniging met Christus. Er is niets anders dan de lamp van de belijdenis en de droge lont van een denkbeeldig en theoretisch verstandelijk geloof.

Dit is bijzonder ernstig. Het drukt met een enorm gewicht op de grote massa van de naamchristenheid die ons op dit moment omringt, waarin zo veel uiterlijke schijn is, maar zo weinig innerlijke werkelijkheid. Allen beweren Christen te zijn. De lamp van de belijdenis is in elke hand te zien, maar hoe weinigen zijn er die de olie

in hun kruiken hebben, de geest van het leven in Christus Jezus, die de Heilige Geest in hun harten hebben wonen. Zonder deze dingen is alles volkomen waardeloos en vergeefs. Men kan de meest verheven of de meest Bijbelgetrouwe belijdenis hebben; men kan gedoopt zijn; men kan deelnemen aan het avondmaal; men kan een officieel en gerespecteerd lid zijn van een Christelijke gemeenschap; men kan een zondagsschoolleraar zijn of een aangestelde voorganger – men kan dit alles zijn en toch geen enkele vonk van Goddelijk leven hebben, geen enkele straal van hemels licht, geen enkele verbinding met de Christus van God.

Nu is er iets bijzonder afschuwelijks in de gedachte dat iemand n t voldoende godsdienst heeft om zijn hart te misleiden, zijn geweten in slaap te sussen en zijn ziel te gronde te richten, n t voldoende godsdienst om de naam te hebben dat je leeft terwijl je dood bent, voldoende om iemand zonder Christus te laten, zonder God en zonder hoop in de wereld, voldoende om je ziel te sterken met een vals vertrouwen en te vullen met een valse vrede – totdat de Bruidegom komt, en dan, wanneer het te laat is, worden de ogen geopend...!

(Wordt vervolgd).

C.H. Mackintosh

De ernst van zonde in Gods oog

Het is wel bekend dat al in het Oude Testament het woord 'zonde' voorkomt. Maar het is heel opvallend dat voor *zonde* en voor *zondoffer*  en en hetzelfde Hebreeuwse woord gebruikt wordt (namelijk chatta'ah).

Zo is het bijvoorbeeld in vers 3 van Leviticus 4: 'Ook als de priester, de gezalfde, *gezondigd* heeft, zodat het volk schuldig wordt – dan moet hij voor zijn **zonde**, die hij begaan heeft, als **zond-**

offer aan de HEERE een jonge stier aanbieden – het jong van een rund – zonder enig gebrek’. De beide vetgedrukte woorden zijn in het Hebreeuws precies hetzelfde en ze zijn verwant aan het werkwoord ‘zondigen’ dat in hetzelfde vers wordt gebruikt (Hebr. ‘chata’). Eigenlijk leren we daardoor meteen al hoe ernstig zonde is in Gods oog, want geen enkele zonde kon onder de wet worden losgekoppeld van het zondoffer dat vereist was om die zonde te bedekken, te verzoenen voor God.

Wij hanteren vaak een aardse, beperkte, menselijke maatstaf. En die maatstaf van ons voldoet niet – al helemaal niet sinds de zondeval, toen immers het geweten van ons als mensen in meerdere of mindere mate werd dichtgeschroeid.

De bekende Bijbelleraar John Nelson Darby schreef eens dat duizend zonden in onze ogen minder erg zijn dan één enkele zonde voor God. Wie van ons kan ooit beseffen hoe verschrikkelijk één zonde is voor het heilige hart van God? Wie begrijpt er ooit wat een stuitende belediging, smaad en oneer één enkele ‘kleine’ zonde voor God betekent? Wie kan ooit doorgronden wat een afschuw de heilige God heeft van onreinheid, kwaad of ongerechtigheid?

Als gelovigen weten we misschien iets beter dan onbekeerde mensen dat zonde erg is voor God. Toch kennen ook *wij* Gods heilige norm vaak nauwelijks – laat staan dat we die toepassen. Ook *wij* bereiken vanuit onszelf niet Gods heerlijkheid (Rom. 3:23), we komen eraan tekort. En dan wordt er niet alleen bedoeld dat we vanuit onszelf niet in de hemel kunnen komen, maar dat wij ook als gelovigen niet werkelijk doordrongen zijn van de perfecte norm van Gods heilige Wezen.

In het Oude Testament wordt er geduid op de maatstaf van het heiligdom. In Exodus 30:13 wordt gesproken over een berekening ‘volgens de sikkels van het heiligdom’, want ‘voor Mijn heilig-

dom moet u eerbied hebben' (Lev. 26:2). In 2 Kronieken 30:19 wordt er gesproken over een 'reinheid die past bij het heiligdom'.

In Ezechiël 40 ziet de profeet het volgende: 'En zie, een Man. Zijn uiterlijk was als het uiterlijk van koper en in Zijn hand was een linnen koord en een meetlat' (vs. 3). Deze Man is zonder twijfel God de Zoon en Hij heeft een perfecte meetlat in Zijn hand. Toen, in Israël, mat Hij er alles mee wat samenhang met de tempel in Jeruzalem en in Openbaring 21:15 zien we dat Gods maatstaf ook in het duizendjarige Vrederijk nog wordt aangelegd bij alles wat verband houdt met de Gemeente in die bedeling.

We lezen dat de Israëlieten ook zelf het ontwerp moesten nameten, opdat ze schaamrood zouden worden (Ezech. 43:10). Zouden wij als Christenen dan niet schaamrood moeten worden, wanneer we de Gods hemelse, perfect heilige ontwerp toepassen op ons eigen leven op aarde?

In het type¹ in het Oude Testament zien we hoe God denkt over het zondoffer: zo'n offer moest weliswaar eerst worden gebracht naar de plaats die de Eeuwige had gekozen om er Zijn Naam te laten wonen (eerst de tabernakel en later de tempel), maar vervolgens werd het buiten de legerplaats gebracht om er met vuur verbrand te worden (Lev. 4:12; Hebr. 13:11). Dit offer steeg niet op naar God als een liefelijke reuk, maar dat dier werd in een brandende vuurgloed verteerd. En als je eraan denkt dat het net geslacht was (het was geen vlees dat dagenlang had liggen drogen in de felle zon), dan beseft je hoe intens die vuurgloed moest zijn om dat net geslachte zondoffer te reduceren tot niets dan as, want **as** was alles wat er overbleef.

As is weliswaar rein (er zitten geen bacteriën in), maar ook licht, het wordt door de wind weggeblazen en niemand die het meer

---

¹ Een type is een oudtestamentisch beeld of illustratie van een waarheid die in het Nieuwe Testament ten volle is geopenbaard.

terug kan vinden. Dat is een treffend beeld van ons: we vinden onszelf misschien als mensen vaak heel gewichtig, maar we zijn van nature niets voor Gods aangezicht en we zijn alleen maar rein geworden omdat een Ander Gods heilige oordeel op Zich nam.

Het zondoffer laat zien wat wij met onze zonden hadden verdiend: een alles verterende vuurgloed van God; er blijft niets over van het offer. Dit beeld herinnert ons eraan dat de Heere Jezus in *onze* plaats dat verterende oordeel van de heilige God op Zich nam. Wat moet het voor Zijn heilige ziel geweest zijn tot zonde te worden gemaakt (zie 2 Kor. 5:21)?! Hoe vreselijk was het voor Hem om door Zijn God te worden behandeld alsof Hij de bron van alle verderf, opstand, onreinheid was.

De dichter heeft het zo gezegd:

**Heilig Godslam, fel geslagen,
zwaar beproefd in bange strijd –
U droeg *onze* straf en plagen,
onze ongerechtigheid!**

Beseffen we wat dat *voor de Heere Jezus* betekende? Maar denken we er ook wel aan wat het *voor God de Vader* was om Zijn Zoon in dát verterende oordeel over te geven? Dat verzoeningswerk was nodig om Gods eer te herstellen, om Hem terug te geven wat wij hadden geroofd – maar dat neemt niet weg wat we zingen: ‘Wat was ’t voor Uw Vaderhart in dat uur van diepe smart’.

Waar zien we beter wat Gods heilige norm is dan daar op Golgotha? Waar zien we het beter dan toen Zijn Offerlam Zich zó overgaf als een zondoffer, onder de hevige toorn gloed van God, en in de dood ging, toen Hij het om mijn ontelbaar vele zonden

moest uitroepen: 'Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?' (Ps. 22:2; Matth. 27:46)?

Welke zonden droeg de Heere Jezus toen? **Al** mijn vele zonden! De zonden die ik 30 jaar geleden heb begaan, de zonden van 3 jaar geleden, maar ook de zonden die ik misschien nog maar 3 minuten geleden zo maar kon doen... Voor God was de verschrikking van **al** die zonden diep beledigend; voor Hem was **elk** van die zonden genoeg reden om Zijn Zoon, de Mens Christus Jezus, te verlaten, te slaan en te verbrijzelen (zie Jes. 53). In de rechtspraak in ons land zijn er allerlei misdaden die verjaren, maar voor God verjaart er nooit één enkele zonde. Nee, de verschrikkelijke belediging en oneer van één enkele zonde wordt niet door Hem vergeten omdat het bijvoorbeeld al zo lang geleden is gebeurd of omdat 'ik nu eenmaal zwak ben'.

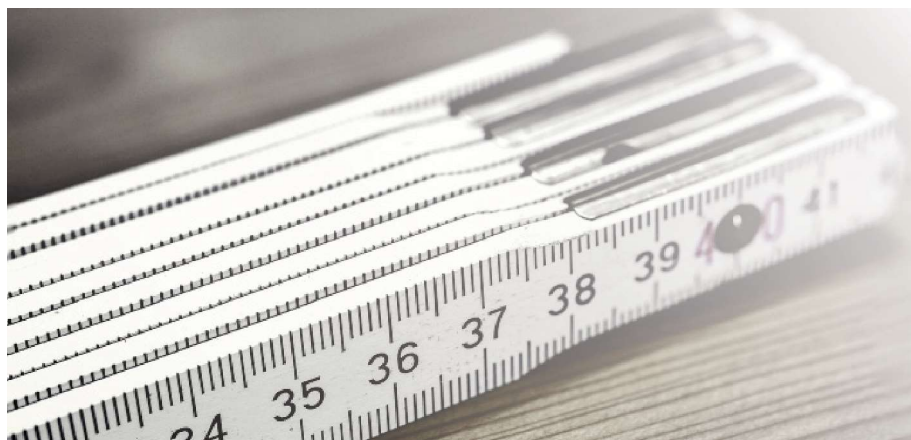
Dit is een ernstige les voor ons als gelovigen – persoonlijk en in onze gezinnen, maar ook in de gemeente. Als wij werkelijk beseffen hoe beledigend en God-onterend één enkele zonde is die we persoonlijk of samen hebben begaan, één enkele onverschilligheid naar zonde toe die we hebben toegelaten in ons hart, in ons gezin of in ons midden, al is het ook 40 jaar geleden, dan beseffen we ook dat er alleen een oplossing is als we ons ook over die *ene* zonde naar God keren met berouw, zelfoordeel en belijdenis. Bij zelfoordeel past geen excuus, geen aanwijzen van anderen, geen 'jehzelf schoonpraten'... helemaal niets dan diep berouw is dan passend voor elk van ons en ook voor ons samen.

Als we dat doen, eren we God ermee. Dan drukken we als het ware uit: Heere God, ik begrijp nu dat die zonde voor U zo vreselijk was dat U er Uw veelgeliefde Zoon voor moest overgeven in de kruisdood; ik zie nu wat die ene daad, uitspraak of gedachte is in Uw oog en ik maak me één met Uw oordeel daarover. Dat is wat we in Romeinen 3:26 lezen: 'opdat Hij rechtvaardig is'. De HSV zegt in vers 25: 'Dit was om Zijn rechtvaardigheid te

bewijzen'. God is rechtvaardig in Zijn Wezen en handelen – maar het is Zijn blijdschap als wij Hem als het ware 'gelijk geven' in Zijn oordeel over die zonde die we hebben gedaan. Dat deed David ook in Psalm 51, toen hij zo zwaar gezondigd had door luiheid, onverschilligheid, vleselijke begeerte, overspel, leugen en moord. Hij schreef: 'Mijn zonde staat mij voortdurend voor ogen' (vs. 5); hij was de koning van Israël, maar beled hier in een openbaar bekend lied zijn grote zondesschuld. Hij probeerde het niet te verdoezelen, hij gaf Bathséba niet de schuld, nee, het was '*mijn* zonde'. David had zichzelf gezien in Gods licht en de heerlijke, heilige norm van God toegepast op zijn hele denken en handelen van de voorgaande tijd.

Laten we toch meer de maatstaf van het heiligdom aanleggen langs elk facet van ons leven en denken – persoonlijk, in onze gezinnen en in ons samenkomen als gemeente. Dat zal ongetwijfeld Hem eren Die Zich als zondoffer overgaf op Golgotha; het zal de Vader eren, Die deze onuitsprekelijke Gave wilde geven.

E.H.W. Luimes

De dag van de Heere

Vraag:

Ik wilde u graag vragen of u iets kunt zeggen over de uitdrukking 'de dag van de Heere' in de profetieën van Gods Woord.

Antwoord:

Dat willen we graag doen en we citeren daarvoor eenvoudigweg uit enkele geschriften:

Naar aanleiding van notities uit 'Outlines of sound words': 'Bij de zondeval begon de dag van de mens, de periode waarop de mens zich op aarde verhoogt. Bij Nebukadnezar begonnen de tijden van de volken: de regering werd in handen van de volken geplaatst. Maar de dag komt binnenkort die wordt gekenmerkt door de openbare verhoging en glorie voor de Heere Jezus; God Zelf waakt erover dat die dag er komt! Abraham verlangde ernaar, zo zegt de Heere Jezus, om 'Mijn dag' te zien (Joh. 8:56) en hij heeft die gezien en zich verheugd (verg. Hebr. 11:10,16).

De Schrift kent o.a. de volgende uitdrukkingen:

- In die dag (2 Thess. 1:10);
- De dag van de Zoon des mensen (Luk. 17:24);
- De dag van de Heere (1 Thess. 5:2; 2 Petr. 3:10);
- De dag van onze Heere Jezus Christus (1 Kor. 1:8);
- De dag van de Heere Jezus (1 Kor. 5:5; 2 Kor. 1:14);
- De dag van Christus (Fil. 2:16);
- Die dag (2 Thess. 1:10; 2 Tim. 1:12,18; 2 Tim. 4:8).

Dit was een dag die de apostel Paulus goed kende en hij wilde dat zijn medegelovigen die ook zouden kennen: de dag die een einde zal maken aan de dag van de mens (zie voetnoot 1 Kor. 4:3) – die heerlijke periode waarin Christus openlijk de plaats die Hem rechtens van Godswege toekomt, voor de ogen van de hele schepping zal innemen’.

In zijn inleiding op het Bijbelboek Joël schrijft br. Arend Remmers ('Die Bibel im Überblick'): 'Deze dag wordt vijf keer vermeld in het boek Joël: hoofdstuk 1:15; 2:1,11,31; 3:14. Deze dag is de dag van Jahwehs brandende toorn in het Oude Testament (Jes. 13:9; Zef. 2:2-3) waarin Hij in de strijd zal staan tegenover Zijn vijanden (Ezech. 13:5). Vaak wordt deze dag aangehaald als op handen zijnd, als heel dichtbij zijnd (Jes. 13:6; Ezech. 30:3; Obadja 1:15; Zef. 1:7,14). Maar voordat die grote en vreselijke, ontzagwekkende dag van Jahweh aanbreekt, zal Elia de profeet gezonden worden (Mal. 4:5; Luk. 1:17; Mark. 9:11-13).

De dag van de HEERE wordt in het Nieuwe Testament de dag van de Heere genoemd (1 Thess. 5:2; 2 Thess. 2:2; 2 Petr. 3:10). Deze dag van de Heere duidt op het beginpunt van de periode die aanvangt bij Christus' verschijning in heerlijkheid met Zijn heiligen. Hij zal dan komen om de volken te oordelen en Zijn heerlijke regering van vrede te stichten (Matth. 25:31 vv; Openb. 19:11 vv).

2 Thessalonika 2:2 vv vertelt ons dat de dag van de Heere wordt voorafgegaan door de totale geloofsafval van de Christenheid en

door de openbaring van de antichrist, de mens van de zonde. De dag van de Heere met zijn oordelen zal dan aanbreken zoals een dief komt in de nacht (1 Thess. 5:2,4; 2 Petr. 3:10).

Dit is waarom we de dag van de Heere niet mogen verwarren met de komst van de Heere om Zijn heiligen op te nemen aan het eind van de huidige genadetijd (Joh. 14:3; 1 Kor. 15:51 vv; 1 Thess. 4:15 vv). Deze opname is het allereerste gebeurtenis waarop de gelovigen in onze bedeling wachten (1 Thess. 1:10; Openb. 3:11; 22:7,12,20)'.

Uit een Franstalige overdenking (in de serie 'Sondez les Écritures') nemen we het volgende over:

'De dag van de Heere (of HEERE/Jahweh) stelt altijd een toekomstige tijd en gebeurtenis voor. Ze wordt gekenmerkt door oordelen die plotseling de mensen en de volkeren op aarde zullen treffen. De eerste vermelding ervan is in Jesaja 2:12-22, waar de profeet een treffende beschrijving van die dag geeft (vs. 12,17).

Deze dag van de Heere maakt een eind aan de tijd die begon toen Adam en Eva naar de slang luisterden in de hof van Eden. Sindsdien heeft de mens voortdurend geprobeerd zichzelf te verheffen tegen God en tegen zijn medemensen.

Vanaf de zondeval heeft God op twee manieren ingegrepen:

1. Hij heeft tot de mensen gesproken door de profeten en daarna 'in Zoon' (Hebr. 1), om Zichzelf te openbaren en hun de weg tot redding bekend te maken.
2. Hij heeft op verschillende manieren geregeerd om de ontwikkeling van het kwaad tegen te houden en gebeurtenissen zo te leiden dat Zijn raadsbesluiten in vervulling zouden gaan.

Toch is God al die tijd verborgen gebleven voor de ogen van de mensen; Hij kan alleen door het geloof gekend worden. Toen Hij Zichzelf in Christus openbaarde, was dat in Hem Die Zich ontleedde en Zichzelf vernederde (Fil. 2:7 vv) – als een volmaakte tegenstelling tot de mensen in deze wereld, waar Christus werd verworpen.

Maar de dag is aanstaande waar het geduld van God zal eindigen en Hij rechtstreeks zal ingrijpen om in het openbaar Zijn rechten te onderstrepen. Hij zal dit doen door middel van Christus (zie Hand. 17:31).

Dit zal de dag van de Heere zijn, de openbaring van de Heere Jezus Christus vanuit de hemel met de engelen van Zijn kracht als Hij wraak neemt op hen die God niet kennen (2 Thess. 1:7-8.). Merk op dat dit oordeel de bewoonde aarde betreft en zich zal uitstorten over de volkeren die dan op aarde zullen leven. Dat moeten we dus niet verwarren met het oordeel van de doden als individuen, zoals ze zullen staan voor de grote witte troon (Hebr. 9:27; Openb. 20:12).

Alle Schriftgedeelten waar de dag van Jahweh (of van de Heere) wordt genoemd, tonen aan dat de mensen die dan op aarde leven, verbijsterd en beangstigd zullen zijn vanwege de oordelen; Jahweh zal opstaan om de aarde schrik aan te jagen, naar Jesaja 2:19. Deze dag wordt vermeld in relatie tot het oordeel over diverse volkeren: Babylon (Jes. 13:9), Egypte (Jer. 46:10; Ezech. 30:3), de Assyriër (vijf keer in Joël), Israël (Amos 5:18,20), Juda (Zef. 1:7,14) of ook in algemene zin (1 Thess. 5:2).

Hoe lang duurt deze dag dan? Petrus verklaart dat die dag zal komen als een dief en dat in die dag de hemelen zullen vergaan en de elementen zullen brandend vergaan en de aarde en de werken daarop zullen verbrand worden.

Hij geeft dus duidelijk aan dat bij de oordelen van deze dag ook de vernietiging van de tegenwoordige hemelen en de aarde hoort, een gebeurtenis die zal plaatsvinden na het einde van het Vrederijk.

De dag van de Heere duurt dus iets meer dan 1000 jaar: van de oordelen bij Zijn verschijning in heerlijkheid, de oordelen die het Vrederijk inluiden, tot en met dat Vrederijk en de aansluitende oordelen waarover Openbaring 20:7-11 spreekt. Deze zelfde verwoesting van de huidige hemelen en de aarde zal de dag van God inluiden waarover Openbaring 21:1-8 spreekt: de eeuwige toestand.

De dag van de Heere en de dag van God zijn net als twee cirkels die elkaar raken en elkaar op dat ene punt overlappen waar de hemelen en de aarde vernietigd worden; de verwoesting van de hemelen en de aarde hoort dus zowel bij de dag van de Heere als bij de dag van God.

De dag van de Heere is de periode die wordt gekenmerkt door de verhoging van Christus als Heere en als Beheerder van Gods wil, wanneer gerechtigheid zal heersen. Hij duurt dus duizend jaar.

De dag van God is de daaropvolgende eeuwige toestand waarin God zal wonen bij de mensen in een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, waar gerechtigheid zal wonen zonder dat er nog maar één enkele vijand zal zijn die deze vrede zal kunnen uitdagen of verstoren.

De uitdrukking 'de dag van Christus' in de Brief aan de Filippen duidt op de dag van beloning voor Zijn heiligen, die zal plaatsvinden als de Heere in heerlijkheid komt (1 Kor. 4:5).

De dag van God in 2 Petrus 3:12 verwijst naar de eeuwige toestand, waarin de nieuwe hemelen en een nieuwe aarde tot stand

zijn gebracht na de vernietiging van de tegenwoordige hemelen en aarde. Dit moeten we niet verwarren met **de 'grote dag van God de Almachtige'** in Openbaring 16:14, die overeenstemt met de dag van de Heere'.

Br. William Kelly schrijft nog: 'Dit is niet zozeer de dag van de Heere maar **de dag van Christus**. Vanzelfsprekend is er een verband tussen deze beide. De dag van Christus doelt op dat aspect van de dag van de Heere waarin zij die in Christus zijn, hun speciale plek in het koninkrijk toegewezen krijgen. Daarom wordt de dag van Christus dus vermeld wanneer er sprake is van vrucht op arbeid in de dienst aan Christus, van beloning voor trouw, of van vergelijkbare dingen'.

A. Remmers e.a.

De Hebreeuwse knecht

'Als de slaaf nadrukkelijk zegt: Ik heb mijn meester, mijn vrouw en mijn kinderen lief, ik wil niet als vrij man vertrekken, dan moet zijn meester hem bij de rechters brengen. Hij moet hem bij de deur of de deurpost brengen. Zijn meester moet dan met een priem zijn oor doorboren. Zo zal hij hem voor eeuwig dienen' (Ex. 21:5-6).

Hier vinden we een voorafschaduwing of beeld van de ware Dienstknecht, de Heere Jezus Christus, de Gezegende Die de Gemeente heeft liefgehad en Zichzelf voor haar heeft overgegeven. De Hebreeuwse slaaf had de wettelijke tijd gediend en was volkomen vrij om te vertrekken, maar hij had zo'n grote liefde voor zijn vrouw en zijn kinderen dat hij bereid was ter wille van hen zijn eigen persoonlijke vrijheid op te geven. Hij bewees zijn liefde voor hen door zichzelf op te offeren.

Hij had weg kunnen gaan om van zijn vrijheid te genieten, maar wat zou er van hen worden? Hoe kon hij hen achterlaten? Onmogelijk! Daarvoor hield hij te veel van hen en daarom liep hij vrijwillig naar de deurpost en daar, in aanwezigheid van de rechters, liet hij zijn oor doorboren als teken van eeuwigdurende dienst. Dit was ware liefde. Steeds wanneer de vrouw en kinderen van die slaaf naar dat doorboorde oor keken, lazen zij daarin het ontroerende en krachtige bewijs van de liefde van zijn hart.

**‘Ik heb mijn meester,
mijn vrouw en mijn kinderen lief,
ik wil niet als vrij man vertrekken’.**

Wij zien hierin de eeuwigdurende liefde van de Minnaar van onze ziel: Jezus, de ware Dienstknecht. U herinnert zich de opmerkelijke gebeurtenis in het leven van onze Heere toen Hij Zijn discipelen het ernstige feit voorhield van Zijn naderende kruis: ‘en Petrus nam Hem terzijde en begon Hem te bestraffen’ (zie Mark. 8:31-33). Petrus zou de ware Dienstknecht hebben tegengehouden in Zijn gang naar de deurpost. Als het aan Petrus lag, zou Hij medelijden hebben met Zichzelf en Zijn persoonlijke vrijheid willen behouden. Maar Hij keerde Zich om en keek naar Zijn discipelen, alsof Hij wilde zeggen: als Ik naar jouw raad luister, als Ik me terugtrek van het kruis dat voor Mij ligt, wat moet er dan van Mijn discipelen worden? Het is de Hebreeuwse slaaf die zegt: ‘Ik heb mijn vrouw en mijn kinderen lief, ik wil niet als vrij man vertrekken’.

C.H. Mackintosh

Allen hebben zich van mij afgewend

'Dit weet u, dat allen die in Asia zijn, zich van mij afgewend hebben, onder wie Fygellus en Hermógenes. De Heere geve het huis van Onesíforus barmhartigheid, want hij heeft mij dikwijls verkwikt en zich voor mijn keten niet geschaamd; maar toen hij in Rome was, heeft hij mij zeer ijverig gezocht en gevonden. De Heere geve hem barmhartigheid te vinden van [de] Heere in die dag. En hoeveel diensten hij te Eféze bewezen heeft, weet uzelf het best' (2 Tim. 1:15-18).

Demas was niet de enige die de apostel Paulus had verlaten. Daarvoor al hadden bekende mannen negatieve invloed uitgeoefend op de gelovigen in Asia – het gebied rond Eféze in het huidige Turkije. Dit had ertoe geleid dat de gelovigen in dat gebied zich van de apostel hadden afgekeerd, behalve Onesíforus, wiens naam betekent 'voordeelbrenger'. Al vóór de ontrouw van die mannen was deze broeder heel nuttig geweest voor Paulus, iets wat Timotheüs zich goed herinnerde (vs. 18).

Daarna, in een veel moeilijker situatie, toen Paulus niet alleen afgewezen was door gelovigen maar bovendien ter dood veroordeeld door de overheid, was Onesíforus helemaal naar Rome gereisd. Het was bijna onmogelijk om de apostel daar te vinden en het was ook gevaarlijk om ernaartoe te gaan en de poging te wagen. Maar Onesíforus slaagde erin de verblijfplaats van Paulus op te sporen en bleef bij hem om hem te troosten. Bijna niemand bekommerde zich om Paulus, zelfs niet in Rome en Onesíforus bezocht hem niet alleen in de gevangenis, maar bleef ook bij hem om hem te verkwikken!

De ijver die deze broeder aan de dag legde, is een prachtige illustratie van de 'eerste liefde' en het 'overwinnaar' zijn. Hoe verdrietig zou het voor Paulus geweest zijn als deze broeder zich had aangesloten bij de afvalligen. Paulus' gebed: 'De Heere geve het huis van Onesíforus barmhartigheid' lijkt erop te wijzen dat Onesíforus was overleden.

Geen woord van kritiek of bitterheid vloeide er uit Paulus' pen. Nee, hij toonde een geest van genade jegens degenen die gefaald hadden: ook dit is een kenmerk van een ware overwinnaar.

A.E. Bouter

A soft-focus photograph of a field of white flowers, likely baby's breath, with a single vibrant orange flower in the foreground. The text is overlaid on the image.

**'Vergeld niemand
kwaad met kwaad;
behartig
wat goed is
voor alle mensen'.**

Romeinen 12:17

Uitnodiging voor Bijbellezingen

Graag willen wij Christenen uit onze regio (en verder weg) van harte uitnodigen voor twee Bijbellezingen over:

Christus, Gods Gezalfde

D.V. vrijdag 27 & zaterdag 28 september 2024.

Lezingen door br. E. Luimes.

Aanvang: 19.30 uur

Locatie: Gebouw voor Christelijke bijeenkomsten,
Thorbeckelaan 1, Almelo

Meer informatie: www.christeneninalmelo.nl

Vooraankondiging

Bijbelmiddag Alphen a/d Rijn

Zaterdag 12 oktober

Onderwerp:

GENADE

... die alle mensen heil aanbrengt

... die ons onderwijst

Lezingen door broeder C. Reumerman

Tijd: 13.30 uur tot 16.30 uur (zaal open vanaf 13.00 uur)

Aansluitend een maaltijd

Locatie: De Ontmoeting, Dillenburg 2A, Alphen a/d Rijn

Aanmelden via email: BijbelmiddagAlphen@kliksafe.nl

Nadenkertje

De ‘radiogemeente’ Letland rond het jaar 1980

Het Christelijke geloof en de verbreiding van het Evangelie werden in de landen van de voormalige Sovjet-Unie door de machthebbers met alle hardheid bestreden. In die tijd hadden Christenen uit Finland, die een radiozendingspost hadden, toestemming gekregen om naar Riga te reizen. Bij een gezin dat ze bezochten, troffen ze ook een oudere vrouw aan. Die was uit een ver afgelegen dorp gekomen en had een interessante geschiedenis te vertellen:

In een groot dorp woonde ze alleen in haar huisje. Op een avond stuitte ze op de radio op het programma van een zendingszender en voor de eerste keer in haar leven hoorde ze het Evangelie van Jezus Christus. Na de uitzending vouwde ze de handen nam ze de Heere Jezus als haar Verlosser aan.

Zo begon haar leven als Christin. Vanaf toen luisterde ze regelmatig naar de uitzendingen van deze radiozender en ze leerde de boodschap van de Bijbel steeds beter kennen. Maar één gedachte hield haar telkens weer bezig: was zij de enige gelovige in de hele omgeving? Of waren er behalve zij nog andere Christenen? Ze had in ieder geval nog niemand leren kennen.

Voorzichtig informeerde ze onder de bewoners van haar dorp. En tot haar grote verbazing vond ze al spoedig een vrouw die Jezus Christus beleed, toen een heel gezin en later nog iemand – er was in dit dorp een echte ‘radiogemeente’! Ze was dus niet de enige geweest die op de oproep van God geantwoord had. Vanaf toen kon ze het Christelijke geloof samen met anderen beleven. Daardoor werd ze innerlijk zeer gesterkt en bemoedigd.

*‘Mijn Woord ... zal niet vruchteloos tot Mij terugkeren,
maar het zal doen wat Mij behaagt, en het zal voorspoedig zijn
in hetgeen waartoe Ik het zend’ (Jes. 55:11).*